

דעם רבינ'ס

עוּכט

ויקהל - שקלים
תשפ"ב
גליון 82

דער ריינער קוואל

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ר ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

האט איר געהערט די פרישע נייעס! ניין?! די וואך וועט מען בעזר השם חוץ פון די פרשה פון די וואך אויך ליינען די קריאה פון "מחצית השקל". דער הייליגער רבי האט געזאגט: "פון אנהייב זענען אלע התחלות געווען פון פסח, וויל אלע מצות זענען זכר ליציאת מצרים אבער היינט..."

דער רבי האט נישט אויסגעפירט וואס איז היינט... אבער ר' נתן האט פארשטאנען פון הייליגן רבי'ן אז היינט זענען אלע התחלות פון פורים. אלעס הייבט זיך אן פון פורים! און שקלים איז די ערשטע הנהגה פאר פורים, קומט אויס אז די שבת איז דער התחלה פון אלע התחלות.

מען זעט טאקע אז די גאנצע נס פון פורים איז געווען בזכות די הייליגע מצוה פון מחצית השקל, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זענען אונז מגלה אז ווען המון הרשע ימח שמו האט געוואלט געבן צען טויזנט זילבערנע כפר פאר אחרשוש צו הארגענען חס ושלום די אידן, איז ארויס א בת קול און געזאגט: "ישע! כפר

קדמו שקליהם לשקליה" די אידישע קינדער האבן שוין געפעדערט און געגעבן שקלים נאך פאר דייןע שקלים!

וואס איז אזוי חשוב די מצוה פון מחצית השקל - אויף אזוי ווייט אז פאר משה רבינו אליין איז שווער געווען ווי אזוי עס דארף אויסזען דער מחצית השקל? ביז דער אויבערשטער אליין האט אים באוויזן "זה יתנו".

ר' נתן גיבט צו פארשטיין די טיפקייט פון די הייליגע מצוה.

"שקלים" איז פון לשון "משקל" - א "וואג-שאל", אזוי ווי א וואג פון די פארצייטישע אמאל, א כף מאזנים וואס

בייגט זיך נישט אהער אדער אהין, עס שטייט פונקט אינמיטן, אזוי אויך דארף א איד שטיין אין עבודת ה'. פון איין זייט דארף מען זיך האלטן גאר קליין און נישט האלטן פון זיך גארנישט, אבער פון דער צווייטער זייט דארף מען האבן אסאך עזות דקדושה און זיך נישט לאזן אראפּווארפן פון קיין שום שטער.

א אינגל דארף זיך בעטן ביים אויבערשטן:

מיט אצא יצור הרע?

פיינויל: דורך ליצנות!

בערל: תכלית! וואס איז דיין אויפגאבע אלץ לץ, איך בין שוין נייגעריג?!

פיינויל: הער מיר אויס. איך בין דאך א ברסל'ער חסיד - איך קום אהיים פון חדר, איך באגריס מיינע עלטערן, און מיט זייער רשות גיי איך אריין אין מיין צימער, איך צינד אן די מוזיק און מ'גייט א....

בערל: רקודה'לע... איך טאנץ מיט מיט דיר פיינויל...

פיינויל: דא קומט אריין די ליצנות. דו הערסט? די אלע עצבות וואס דער יצור הרע האט מיר צוגעברענגט, שלעפ איך אריין אינעם טענצל. און מיט'ן גרויסן כח פון הייליגן רבי'ן, ווערט אלעס איבערגעדרייט צו שמחה און צו זכיות, אזוי אז עס בלייבט גארנישט איבער ביים יצור הרע אין בוידן!

בערל: וואס?! דער יצור הרע ברעכט עס אויס?!

פיינויל: נאך ווי ער ברעכט... ווי א שכור פורים נאכמיטאג. ער ברעכט און ברעכט און ברעכט... ביז ער ווערט איינגעדארט, ווי א פארפולטע צוויבל!

זאג מיר בערל, בין איך נישט קיין לץ?! פארשטייט זיך אליין אז נאר לצנותא פון עבודה זרה מעג מען! פון זיי דארף מען מאכן ליצי לצנות!

בערל: אזוי גרינג ווערט אויסגעמעקט עצבות?

פיינויל: בערל! נאר אן ליצנות!! איך פאלג מיין רבי, ער הייסט

בערל: פיינויל אויף וואס גייסטו זיך פארשטעלן פורים?

פיינויל: אויף א לץ!

בערל: א לץ?! וויאזוי זעט אויס א לץ?

פיינויל: אזוי ווי איך זע אויס א גאנץ יאר!

בערל: דו ביסט א גאנץ יאר א לץ?

פיינויל: נאך ווי!! איך קען מאכן פורים פון גרויסע רויבערס. איך וויש זיי אפ, מיט איין וויץ, אבער א גוטס!

בערל: איך דערשרעק מיר שוין, מיט וועלכע שווינדלערס האסטו צוטון?

פיינויל: מיטן גרעסטן שווינדלער! מיט דעם יצור הרע אליין!

ער ארבעט ביטער שווער יעדן איינציגן טאג מיר אויפצוברענגן, אפשרעקן, אפזאגן, אויספאפן, איינרעדן. ביז סוף טאג נאכן ארבעטן ביטער שווער, איז דער יצור הרע אנגעפראסן מיט עצבות און יאוש וואס ער אליין האט צוגערעדט פאר די אידישע קינדער. ער ווערט אזוי אנגעשוואלן און אנגעפאשעט אז עס רינט אים פעטנס פון זיין בארד, (אויב ער האט בכלל... אפשר א געשוירענע...)

בערל: מיט וואס איז ער אנגעשוואלן דער יצור הרע?!

פיינויל: מיט עצבות און ביטערניש וואס ער שלינגט איין. עס קוועטשט אים אין בוידן. און אסאך מאל בלייבט אים עס שטעקן אין זיין האלז, ווייל עס האט נישט קיין פלאץ אין זיין בוידן.

בערל: איז ווי אזוי גיבסטו זיך אן עצה

געשפירט און ער האט געהאט דערפון גרויס צער, ער זאל חס ושלום נישט צוקומען צו קיין חלול שבת. דער רבי האט זיך דאן פארגעשטעלט דער פחד וואס מען האט ווען מען פירט איינעם אין גיהנם - אזא פחד האט דער הייליגער רבי געהאט פון א חשש ער זאל נישט עובר זיין אויף חלול שבת חס ושלום.

דער רבי האט נישט געהאט קיין ברירה נאר צו פארבלייבן אינעם נאנטן שטעטלע "האלאוקויקע" וועלכע איז נישט ווייט פון מעדוועדיווקע.

דער רבי מיט די חסידים גייען אריין אין א פּרעמדע גוי'שע שטוב אין דערפּל. מען קען זיך שוין פארשטעלן וואספארא געפיל די חסידים האבן געהאט ווען אלעס אין שטוב איז טרייף. נישטא קיין מזוזות אויף די טיר, אפילו א טישטונד אויף שבת איז נישטא. דער רבי האט געהאט מיט זיך נאר געצייילטע חסידים וועלכע זענען מיט אים מיטגעקומען. אויך זענען אנטקעגן געקומען עטליכע חסידים וועלכע האבן אפגעווארט דעם רבין אויפן וועג.

קינדערלעך, וויאזוי גייט מען צוגרייטן א טיש פאר אזא הייליגן צדיק? אבער דער אויבערשטער האט אזוי געפירט, מיר פארשטייען נישט דעם באשעפערס וועגן.

דער הייליגער רבי מיט זיינע חסידים האבן נישט וואס צו עסן און טרינקען אויפן שבת. זיי

קינדערלעך מען גרייט זיך שוין צום הייליגן שבת. מיר האבן א ספעציעלן מתנה, ווייל אונז, אלס ברסלב'ע חסידים האבן מיר דער "שבת מיטן רבי'ן", ווייל דער גרויסער צדיק ווערט אנגערופן אין זהר הקדוש "אנת הוא שבת דכולהו יומי", ער איז אלע טאג שבת'דיג!

לאמיר זען נאך א מעשה וויאזוי דער הייליגער רבי האט זיך געגרייט צום שבת. אבער דאסמאל איז עס נישט ביים רבי'ן אינדער היים מיט זיינע שיינע לייכטער און צוגעגרייטע טיש.

עס איז ערב שבת שירה. דעם רבי'נס הייליגער שטייגער איז געווען, אז דריי שבתים אין יאר פארט ער צו די חסידים - איינמאל אין יאר פלעגט ער פארן קיין טשערין, און איינמאל אין טיראוויצע. די שבתים פלעגט דער רבי זאגן תורה ביי שלש סעודות.

דאסמאל האט דער רבי גערעכנט צו פארן קיין מעדוועדיווקע. האט איר קינדערלעך שוין געהערט אזא נאמען? אן אינטערעסאנטע נאמען, באלד וועט איר הערן א נאמען פון א שטאט, וואס איז נאכמער מאדנע...

אויפן וועג צום שטאט מעדוועדיווקע איז דער רבי געווארן אויפגעהאלטן. עס איז שוין געווען זייער נאנט צום שבת אבער עס איז נאך זייער ווייט פון די שטאט וואו זיי ווילן אנקומען, און די פערדעלעך זענען שוין פארמאטערט. מען האלט שוין ממש פאר לעכט-צינדן און דער הייליגער רבי איז נאך אויפן וועג!

דער רבי, וויל אז די פערד זאלן זיך נעמען שטערקער לויפן, אבער זיי האלטן נישט דערביי... דער רבי האט געשפירט יענע מינוטן אזוי ווי אין א חלום וואס געשעט אסאך מאל אז מען וויל אנטלויפן און מען קען בשום אופן נישט, אזוי האט דער רבי דאן

**דער
בעל תפלה**
~11~

קומט מען מיט דעם וועג צו אין אָרט וואס סע הייסט קעה. און דאָרט אין דער קעה איז פארהאנדן אַליליי מאַכלים. און אין דער קעה איז קיין שום פייער ניט פארהאנדן. נאר די מאַכלים ווערן גיקאכט דורך דעם באַרג פון פייער הנ"ל און דער באַרג פון פייער איז פון דאָרט זייער ווייט. נאר סע גייען שטעטשקיס און אזו ווי רינזויס פון דעם באַרג פון פייער צו דער קעה. און דורך דעם ווערן גיקאכט אלע מאַכלים הנ"ל.

און די קעה זעהט מען אויף גאר ניט אַרויס. נאר סע איז פארהאנדן אַ סימן. סע שטייען דאָרטן פייגיל אויף דער קעה. און דורך דעם ווייסט מען אז דאָרט איז די קעה און די פייגיל פאכין מיט די פליגיל. און דורך דעם צינדן זיי אַן דאָס פייער און פארלעשן דאָס פייער. דהיינו דורך דעם וואס די פייגיל פאכין דורך דעם בלאזן זיי אויף און צונדן אַן דאָס פייער. און ווידער טאקע דורך זייער פאכין פארלעשן זיי דאָס פייער אַז דאָס פייער זאל ניט פלאמען צו שטארק מער איידער מע באַדאַרף. און זיי בלאזן אויף דאָס פייער וועלדיג מע באַדאַרף צו די מאַכלים דהיינו צו דעם מאַכל באַדאַרף מען אזוי אַ פייער. און צו איין אַנדער דעם מאַכל אזוי בלאזן די פייגיל אויף דאָס פייער. (דאס דערציילט אלץ דער מלך דעם גבור).

בְּכֵן וְאֶלְסָטוּ זַי פִּירִין (דהיינו די לייט פון דער מדינה פון עשירות וואס זיי זענען גאטז) פִּרִיר אַקעגין וויינט. כְּדִי דער

האט דער גבור גישמוסט מיט דעם מלך. מכח דער מדינה וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער עבודה זרה פון געלט.

האט דער גבור גיזאגט צום מלך איך האב פון אייך גיהערט, אַז דורך דעם וועג וואס איך האב צו דער שווערד, דורך דעם קאן מען אַרויס נעמען דעם וואס ער איז אַריין גיפאלן אין דער תּאָנה פון געלט. האט אים דער מלך גיענפערט יא סע איז אזוי.

האט דער מלך גיזאגט דעם גבור. (די זאך ווי אזוי מען קאן דורך דעם וועג זיי אַרויס נעמען פון דער תּאָנה פון געלט) באַשר אין דעם וועג ווי ער גייט צו דער שווערד, איז פארהאנדן אַ וועג אין דער זייט. קומט מען מיט דעם וועג צו איין פייערדיקן באַרג, און אויף דעם באַרג לייגט אַ לייב. און דער לייב אַז ער באַדאַרף עסין גייט ער און פאלט אויף די טשערדעס און נעמט זיך שאַף און בהמות און עסט זיי אויף. און די פאסטטיכיס וויסן דערפון. און זיי היטן זייער די שאַף פאר אים. לושמיר דער לייב קוקט גאר דרויף ניט. נאר אַז ער וויל עסין פאלט ער אויף די טשערדעס. און די פאסטטיכיס קלאפן און שלאַגן און שטורמן אויף אים. לושמיר דער לייב הערט דאָס גאר ניט. נאר ער נעמט זיך שאַף און בהמות. און ברומט און עסט זיי. און דעם באַרג פון פייער זעהט מען גאר ניט (פּלומר סע איז דאָרט פארהאנדן אַ באַרג פון פייער. נאר מע זעהט אים ניט).

און ווידער פון דער זייט איז נאך פארהאנדן אַ וועג.

ריח פון די מאַכלים. זאל זיי פאַרגייען. דערנאָך אז דו וועסט זיי גיבן פון די מאַכלים. וועלן זי שוין בּוּדאָיאַ אַוועק וואַרפֿן די תּאָוה פון געלט.

האט דער גבור אזוי גיטאן. און האט גינומען די דאזיגע לייט. דהיינו די גרויסע לייט פון דער מדינה פון עשירות וואס זיי זענען גאטין אין זייער מדינה. וואס זיי זענען אהער גיקומען מיט דעם ממונה פנ"ל און אז זיי זענען ארויס גיגאנגען פון זייער מדינה מיט דעם ממנה האבין זיי די מדינה כח גיגיבן. אז וואס זיי וועלן טאן זאל זיין גיטאן. און גאר די מדינה מוז צו שטיין אויף דעם אלימען וואס זי וועלן טאן.

האט דער גבור גינומען די לייט. און האט זיי גיפירט אין דעם וועג. (וואס דער מלך האט אים גיזאגט פנ"ל) און ער האט זיי גיבראכט ביז דער קעך וואס דארט זענען די מאַכלים. און פריער האט ער זיי גיפירט א קעגין ווינט אזוי זיי פארגאנגען דער ריח פון די מאַכלים. האבין זיי אים אַנגייהויבן זייער צו בעטן אז ער זאל זיי גיבן פון די גוטע מאַכלים.

דערנאָך האט ער זיי גיפירט פון דעם ווינט. האבין זיי אַנגייהויבן צו שרייען. סע שטינקט זייער. האט ער זיי ווידער גיבראכט אקעגין ווינט. איז זיי ווידער פארגאנגען דער גוטער ריח פון די מאַכלים. האבין זיי אים ווידער זייער גיבעטן. אז ער זאל זיי גיבן פון די מאַכלים.

דערנאָך האט ער זיי ווידער גיפירט פון דעם ווינט האבין זיי ווידער אַנגייהויבן צו שרייען סע שטינקט זייער ווילד.

האט זיך דער גבור צו זיי אַנגירופין. איר זעהט זיך אז סע איז דא גאר ניט פארהאנדן קיין שום זאך וואס סע זאל שטינגען. מוז בּוּדאָיאַ זיין אז איר אליין שטינקט עס. ווארן דא איז נישט דא קיין שום זאך וואס סע זאל האבן א ריח רע.

דערנאָך. האט ער זיי גיגיבן פון די מאַכלים. ווי זיי האבן גיגעסין פון די מאַכלים. האבין זיי תּיכּף אַנגייהויבן אַוועק צו וואַרפֿן פון זיך דאס געלט. און

איטליכער האט זיך אויסגיגראבין א גרוב. און האט זיך באַגראבין אין דעם גרוב מחמת גרויס בושא וואס זיי האבן זיך זייער גישעמט. ווארין זיי האבן דערפילט ווי דאס געלט שטינקט זייער. ווייל זיי האבן פארוזכט פון די מאַכלים.

און זיי האבן זיך צוריסן דאס פנים און זיי האבן זיך באַגראבין. און האבן דאס פנים גאר ניט גיקאנט אויף הייבן. און איינער פאר דעם אנדערין האט זיך גישעמט. (ווארין אזוי איז די סגולה פון די מאַכלים. אז ווער סע עסט פון די מאַכלים האט ער זייער פיינט געלט) ווארין דארט אין דעם ארט. איז דאס געלט די גרעסטע בושא פון אלע בושות. און אז איינער וויל דעם אנדערין עפעס אויס וואַרפֿן. וואַרפֿט ער אים אויס דו האסט געלט. ווארין געלט איז דארט זייער א גרויסע בושא און וואס איינער האט מער געלט שעמט ער זיך מער. איבער דעם האבין זיי זיך באַגראבין מחמת גרויס בושא. און איטליכער האט נישט גיקענט אויף הייבן דאס פנים אפילו פאר דעם אנדערין. מפל שפן. פאר דעם גבור. און ווער סע האט נאך ביי זיך גיפונען עפעס איין גילדין אדער א גראשין האט ער אים מבער גיווען פון זיך תּיכּף און ער האט אים א וואַרף גיטאן פון זיך.

דערנאָך איז דער גבור צו זיי גיקומען און האט זיי ארויס גינומען פון זייערע גריבער וואס זיי האבן זיך דארט באַגראבן פאר בושא. און ער האט צו זיי גיזאגט קומט מיט מיר. ווארין היינט באַדאַרפֿט איר שוין קיין מוזא ניט צו האבן פאר דעם גבור. ווארין איך בין דאס אליין דער גבור.

האבין זיי גיבעטן דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן פון די מאַכלים פּדִי זיי זאלן פירן אין זייער מדינה אריין. ווארין זיי אליין וועלן שוין בּוּדאָיאַ פיינט האבן געלט. לושמיר זיי האבן גינולט אז די באַנצע מדינה זאלן ארויס פון דער תּאָוה פון געלט. האט דער גבור זיי גיגיבן פון די מאַכלים.

האבין זיי גיפירט די מאַכלים אין זייער מדינה אריין. און תּיכּף ווי זיי האבן זיי גיגיבן פון די מאַכלים. האבין זיי אלע תּיכּף אַנגייהויבן אַוועק צו וואַרפֿן זייער געלט

ג'קערט צו גאט ברוך הוא. און זיי האבן אלע עוסק ג'ווען נאר אין תורה און תפלה און תשובה און מעשים טובים: אמן פו יהי רצון ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

סע שטייט אין פסוק אז השם יתברך האט איין אויבן אין דעם ארט און דאס פייער איז אויף איין אנדער ארט. כמו שכתוב (בישעה ל"א): "נאום ה' אשר אור לו בציון ותגור לו בירושלים".

די גאנצע מעשה איז מרומוז אין דעם קאפיטל ישעה ל"א ע"ש.

דער סדר פון דעם מלה מיט זיינע לייט איז אזוי דער בעל תפלה מיט דעם גבור. דער ממונה על האוצרות מיט דעם חכם. דער מליץ מיט דעם אוהב נאמן. די בת מלכה מיט דעם קינד. דער מלה מיט דער מלכה. און זיי זענען צעהן זאכן. וואס די צעהן פאר רעכטן גאר די וועלט. און נעמען ארויס איטליכן פון זיין נארישקייט. און קערן אום אלע צום רעכטן אמת.

און האבן זיך באגראבן אין דער ערד פאר גרויס בושעה. און די גרויסע עשירים און די גאטין. האבן זיך מער גישעמט. און די קליינע לייט וואס זיי פלעגן הייסן ביי זיי חיות און עופות האבן זיי זיך אויף גישעמט נאך וואס זיי זענען ביז אהער ביי זיך אזוי קליין ג'ווען ווייל זיי האבן קיין געלט ניט. ווארין היינט האבן זיי שוין געוויסט, אז אדרבא פארקערט, געלט איז דער עיקר בושעה. ווארין די מאכלים האבן אין זיך אזוי א סגולה אז ווער סע עסט פון די מאכלים. איז ער זייער ממאס געלט. ווארין ער פילט דעם ריח רע פון געלט אזוי ווי פון טינוף פונקט. האבן זיי אלע אוועק ג'ווארפן זייער געלט. און זייער גאלד און זילבער.

דערנאך האט מען זיי גישיקט דעם בעל תפלה. האט ער זיי אויס גיגיבן תשובות און תיקונים. און ער האט זיי גירייניקט און דער מלה איז ג'ווארפן א מלה איבער גאר דער וועלט. און גאר די וועלט האט זיך אום

א ריכטיגער פורים שמועס

פורים, אבער אין איין ווארט. אלע אנעלכע סארטן געפילן וואס דער יצר הרע רעדט זיך אין, צום ביישפיל: אז דו ביסט נישט קיין גוטער מענטש, דו ביסט נישט קיין ערליכער אינגל, דו טארסט נישט אריינקומען אין בית המדרש, ביזט א פאפער, אלעס איז א פשוט'ע לצנות און א דמיון וואס דער בעל דבר (בעל דמיון) רעדט דיר אין מיט זיין געשליפן 'לצנות' צינגל..

בערל: אקעי, איך פארשטיי.

פיינויל: די אנדערע וואו וויל איך דיר פארציילן עפעס געשמאקע סחורה, פון חברה לצים, אבער לצים!

בערל: איך קען קוים ווארטן...

בפשיטות טאנצן און פאטשן מיט די הענט, בפרט אין חדש אדר. פארשטייט זיך אז נאכדעם וואס איך האב אפגעטאנצן, קען איך זיך שוין גוט אויסוויינען ביי התבודדות און אפגעבן א פונקטליכע חשבון פארן אויבערשטן, ווער עס איז דער אמת'ער לץ, וואס האט געמאכט לצנות פון מיר.

בערל: וואס דו האסטו איינער וואס פארמעסט זיך מיט דיר?!

פיינויל: יא, ער איז א לץ, אבער איך בין א ערליכער לץ, און איך האב א רבי וואס גייט פאר מיר!

בערל: אוהא! דאס איז א גוטס!

פיינויל: איך האב נישט צופיל צייט נעצט... איך דארף גיין זאגן אביסל 'לקוטי תפלות' אויף

הייליגע חכמים זכרונם לברכה: אז "אלע מועדים ווען ווערן בטל אָבער די טעג פון פורים וועלן נישט בטל ווערן."

אין אנהייב זענען געווען אלע התחלות פון פסח, ווייל אלע ימים טובים זענען א זכר צו יציאת מצרים, און היינט.... (אי)

טאטע, איך דארף יעצט האבן וואונדערליכע נסים, און גרויסע פארקטיגע ישועות, אזוי ווי דו האסט געטון צו כלל ישראל אין אלע דורות, נסים גפלאים ונוראים, אין די צייטן פון מרדכי און אסתר, ווען המן הרשע ימח שמו וזכרו איז אויפגעשטאנען אויף די אידן. וואס דער גס פון פורים איז גרעסער פון אלע נסים וואס דו האסט געטון פון אלעמאל. און דו האסט אונז צואויסן געטון דורך די ייגע

אלע התחלות פון פורים)

ראטעווע מיר פון די קליפה פון המן עמלק, און איך וויל זוכה זיין צו די הייליגקייט פון מרדכי הצדיק און אסתר המלכה

די צוועלפטע מעשה (11) - פון דער בעל תפילה (סוף)

- ט. וואס האבן זיי געזאגט ווען ער האט זיי געפירט פון דעם ווינט?
 - אז עס שטינקט זייער
 - זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
 - אז עס איז דא א גוטער גערוך
- י. וויפיל מאל האט ער זיי געפירט א קעגן דעם ווינט?
 - איין מאל
 - צוויי מאל
 - דריי מאל
- יא. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געגעסן פון די עסן פון די קאד?
 - זיי האבן אנגעהויבן אוועקווארפן די געלד
 - זיי האבן זיך באגראבן פאר בושה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יב. וואס איז די גרעסטע בושה אין יענע פלאץ?
 - פרייליכקייט
 - ארימגע קליידער
 - געלד
- יג. וואס האט דארטן געטוהן ווער ס'האט געטראפן ביי זיך געלד?
 - האט דאס אוועק געלייגט פאר ווען ער וועט דאס דארפן
 - ער האט עס געגעבן פאר זיין חבר
 - ער האט עס מבער געווען און אוועק געטון פון זיך
- יד. וואס האבן זיי נאכדעם געבעטן פון דעם גבור?
 - אז ער זאל זיי געבן א וועג צו תשובה
 - אז ער זאל קומען צו זייער מדינה ווערן קעניג
 - אז ער זאל זיי געבן פון די עסן צו טראגן אין זייער מדינה
- טו. וואס איז די סגולה פון די עסן, אז ווער ס'עסט פון דעם?
 - ווערט געלד נישט אזוי חשוב ביי אים
 - איז ער ממאס געלד
 - איז ער זייער ממאס געלד

- א. וועלכע ח' איז דא אויף דעם פייעריגן בארג?
 - א לעמפערט
 - א בער
 - א לייב
- ב. וואס טוהט די ח' ווען די פאסטעכער שטורמען אויף אים?
 - ער ווערט זייער דערשראקן
 - ער אנטלויפט גלייך
 - ער נעמט די בהמות און ברומט און עסט זיי
- ג. וואס איז דא אויף די אנדערע וועג?
 - א קעך
 - א לייב
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וויאזוי ווערן געקאכט די עסן אין קאד?
 - דורך די פייער וואס איז דא אין קאד
 - דורך די בארג פון פייער
 - דורך די היץ פון די זון
- ה. וויאזוי ווייסט מען וואו ס'איז די קאד?
 - ווייל ס'איז גאר א הויכע בנין
 - ווייל מישמעקט די גרוך פון די עסן
 - ווייל עס שטייען דארטן פייערלעך
- ו. וויאזוי טוהט מען אנצינדן און פארלעשן די פייער פון קאד?
 - דורך א ספעציעלער צינדער
 - דורך די פייערלעך וואס פאכין מיט די פליגעלעך
 - עס ווערט פון זיך אליינס
- ז. וואס האט דער קעניג געזאגט ערשט צו טוהן מיט די מענטשן פון מדינה של עשירות?
 - זיי קודם געבן צו עסן פון די קעך און נאכדעם צו גיין קעגן די ווינט פון קעך
 - זיי קודם צו טראגן קעגן די ווינט פון קעך און נאכדעם זיי צו געבן עסן פון די קעך
 - זיי זאלן קודם ארויסווארפן די געלד און נאכדעם זיי צו געבן עסן פון די קעך
- ח. וואס האבן זיי געזאגט ווען ער האט זיי געפירט קעגן די ווינט?
 - אז עס שטינקט זייער
 - זיי האבן אים געבעטן פון די עסן
 - אז עס איז דא א גוטער גערוך

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-5-02

1-518-329-9149 646-518-1095

האבן נישט געהאט קיין ברירה נאר צו עסן פראסטע חלה פון שטיקלעך ווייץ וואס די פויערן עסן, און מאכן קדוש אויף חלה. אפילו דעם רבי'נס בעכער איז אויף נישט דא, און אונדאי נישט קיין וויין אדער ברוינגן. אפגערעדט פון פיש און פלייש, אויף נישט קיין מעסער צו שניידן די חלה, ווער טראכט בכלל פון טעלעקס און לעפלעך. אזוי האט דער רבי געפראוועט דעם שבת.

אין מעדוועדיווקע זענען אלע חסידים זיך צאמגעקומען פון עטליכע שטעט, זיי ווילן זיין אינאיינעם מיט'ן רבי'ן אויף שבת, אבער דער רבי קומט נישט אן! דער רבי וועט נישט קענען זאגן זיין הייליגע תורה און פאררעכטן די תקונים וואס ער טוט אויף ווען ער זאגט תורה. נישט נאר פאר די מענטשן וואס זענען דערביי ביים הערן די תורה ווערן פארראכטן נאר אויף אלע דורות, מיר אלע און אויף די שפעטערע דורות, אלעמען האט דער רבי אינזיין ווען ער זאגט תורה.

דערפאר טאקע יעדעס מאל ווען דער רבי פלעגט זאגן תורה, אדער סיי וועלכע זאך ער האט געטון בצבור ווען ער איז געווען ארומגענומען מיט זיינע לייט, פלעגט ער שפירן די פחד וואס אידישע קינדער האבן ערב יום כפור ווען מען גייט אין שול צו כל נדרי. אזא שרעק האט דער רבי געהאט שבת אדער יום טוב ווער ער פלעגט זיך גרייטן צו זאגן תורה ברבים.

מיר פארשטייען נישט די אלע סודות וואס איז געשען צום רבי'ן. עס איז בכלל נישט קיין צופאל אז דער רבי האט געדארפט פארבלייבן דא אין האלאוויקוע. אלעס ווערט געפירט פון באשעפער, עס שטעקט אין דעם גרויסע סודות. אלעס וואס עס איז אריבער אויפן רבי'ן איז פול מיט גרויסע סודות.

אבער מיר קינדערלעך זיצן יעצט אין שטוב ביי די געדעקטע שבת טיש, מיט די גאנצע משפחה, לאמיר אלע פרייליך זיין און לוסטיג זיין אז מיר זענען אידן און דער אויבערשטער האט אונז געגעבן אזא שיינע מתנה "שבת קודש". מיר וועלן זינגען שיין זמירות, זיצן ביים טיש מיט גרויס דרך ארץ און עסן איידל אזוי ווי מען עסט נעבן גאר א גרויסן חשוב'ן איד! און אז מען וויל קען מען מאכן 'כבוד אב ואם' און זיי דערציילן דעם שיינעם מעשה פון הייליגן רבי'ן.

גוט שבת

"באשעפער, זיי מיר מזכה צו אמת'ע ענוה, איך זאל וויסן מיין שפלות מיט אן אמת, אבער הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט אראפפאלן און ווערן צעקלאפט פון יעדע קליינע נפילה, נאר איך זאל זיין פעסט און שטארק מיט מיין אידישקייט וואס איך טו, און גלייבן אז דער אויבערשטער האט א געוואלדיגער נחת רוח פון יעדע קליינע האלבע פעלה וואס איך טו."

זאל דער אויבערשטער העלפן אז מען זאל קענען מאכן די ריכטיגע הנהגה צום הייליגן יום טוב פורים און עס זאל ווערן איבערגעדרייט אלע מחשבות פון די אלע וועלכע ווילן מיט א זיין און שטערן אידישע קינדער פון דינען השם יתברך און לאזן נישט רעדן צום אויבערשטן, זיי אלע זאלן ווערן בטל ומבטל און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו פאלגן די אלע זיסע עצות פון הייליגן רבי'ן, בפרט די הויפט עצה וואס איז "מעלה עליונה מן הכל" זיך צו באשטימען א צייט אין טאג און גיין אין א שטילע רואיגע פלאץ און זיך אויסצורעדן דאס הארץ פארן אויבערשטן, וואס וועט זיכער מקרב די גאולה שלמה במהרה בקימנו אמן.